

Otizm

– muhacir · 15 Nisan 2016

Otizm denir bir garip hal
Peydahlandı aman vermez.
Kimse bilmez bir çıkar yol
Sebebine akıl ermez.

Pençesine düşen şaşar
Görülmez düş, olmaz hayal...
Bunu çeken nasıl yaşar?
Dünya olur hayal-meyal.

Duçar olan bu illete
Şaşırır gün ve geceyi
Anlatılmaz hâl millete
Ayırt etmez han, eceyi.

Derler ki bir ağır metal
Engellermiş faal beyni
Bu yüzden de ağır mental
Normallerle olmaz aynı.

Bir evlât ki kendin bilmez
Ana bilmez, ata bilmez.
Sınırı yok, bendin bilmez
Ata onu atabilmez.

Nedir açan bilincini;
Ne uyarır apar topar?
Öfkesini, sevincini...
Nasıl yaşar, neler yapar?

Bakar, görür; tutabilmez.
Fır fır döner, zıp zıp koşar.
Öfkesini yutabilmez
Anlık ağlar, anlık coşar.

Derde deva arar olduk
Bilen kullar bir söylüyor
Kurttan, kuştan sorar olduk
Bilmeyenler bin söylüyor.

Hakk'tan sabır diliyoruz
Gönlümüzü yaktı harı
Kendimizi biliyoruz
Sabır cennet anahtarı..

-muhacir bozkurt-
Mustafa KÜTÜKCÜ
15.04.2016 - DENİZLİ.